

Mješoviti Holding „Elektroprivreda Republike Srpske“
Matično preduzeće AD Trebinje
Zavisno preduzeće „Rudnik i Termoelektrana Ugljevik“ A.D. Ugljevik

Broj: 18230/13.
Dana, 17.10.2013. godine

Z A P I S N I K
sa sastanka Uprave Preduzeća i Sindikalnog odbora
održanog dana 17.10.2013. godine sa početkom u 09,00 časova
u poslovnim prostorijama Preduzeća

Sastanku prisustvuju:

Uprava Preduzeća:

- Žiko Krunić, Direktor preduzeća
- Aleksa Đukanović, Izvršni direktor za opšte i pravne poslove
- Dragan Miljanović, Izvršni direktor za tehnička pitanja
- Slobodan Marković, Savjetnik za odnose sa javnošću
- Relja Dragić, Rukovodilac R.J. „Rudnik“
- Dimšo Milošević, Glavni teh. ruk. R.J. „Rudnik“
- Stjepan Mitrović, Inž. za optim. proizv. procesa

Sindikalni odbor:

- Zoran Mićanović, predsjednik Sindikata
- Tomislav Benović, potpredsjednik Sindikata
- Stevo Stević, član
- Dragan Babić, član
- Duško Radovanović, član

Zapisničar: Dalibor Zarić, dipl. pravnik

D n e v n i   r e d

- Razmjena informacija u vezi sa aktivnostima oko Ugljevika – Istok,
- Tekuća problematika,

Žiko Krunić: Ja mislim da je dosta toga postignuto, što se tiče “Comsar Energy” Republike Srpske i te investicije. Sticajem okolnosti je tom problematikom zatečeno novo rukovodstvo Sindikata i ova djelimično izmjenjena Uprava. Činjenica je da smo mi u odnosu na neko početno stanje mnogo toga promijenili. Kada kažem “mi” tu zaista mislim na Sindikalnu organizaciju ove firme, na sebe i Upravu. Ja bih volio da je neko bio u prilici da snima naše razgovore u kojima smo učestvovali. G-din Zoran Mićanović zna šta smo sve pretrpili i šta smo uradili, jer je bio na našim sastancima. Ja sam se žestoko borio u Banja Luci, ne hvalim se, ali je istina. Pritisak koji ste vi vršili mi je davao snagu, ali je bilo situacija gdje sam osporavan kao neko ko sve radi pogrešno. Ništa nisam radio pogrešno. Sve što sam radio, radio sam u interesu politike Vlade, politike ovog preduzeća onako kako sam ja to razumijevao zajedno sa mojim saradnicima. Mislim da mi možemo zajedno biti zadovoljni ovim što tim što smo postigli. Ja razumjem da bi svi mi voljeli drugačije, a za to smo se mi iscrpno zalagali. Ja sam to vama pričao i nemam namjeru da to ponavljam, ali imam namjeru da o tome kao ljudi porazgovaramo i da se složimo da smo mi postigli maksimalno što smo mogli. To

maksimalno po mom shvatanju situacije znači da smo zaista obezbjedili uslove za nesmetan rad ovog preduzeća do te 2039. Godine, a to je bitna stvar koja je kapitalna za nas. Možemo biti sa tog stanovništva mirni, da imamo šta raditi i da nećemo ostati bez posla. Ono što sam ja govorio je da naša borba mora biti u tom pravcu. Moramo da jačamo naše kapacitete sa novom mehanizacijom, novim rukovaocima. Možda vi mislite da neko može bolje i više, izvolite ako mislite, nema niko ništa protiv, ali je ovo maksimalno što se moglo dobiti. To maksimalno znači da ćemo biti relaksirani i u slučaju da nam bude nedostajalo uglja do isteka radnog vijeka, da mi te nedostajuće količine iskopamo daljim razvojem naših radova u ležištu Ugljevik Istok 2. Vjerovatno će doći bolji posle nas i vas, koji će se boriti bolje nego što smo to radili mi sad i vi. Kada tako kažem zaista nas ne dijelim, nego gledam na nas kao tim koji će se zajedno boriti. Ne može nas niko prebrisati kao faktor koji postoji, kao stručnjake, kao firmu koja ima ogromnu mehanizaciju, mi smo tu prisutni. Ne mogu se oni razviti bez nas, niti mi trebamo da smetamo taj razvoj jer mi nemamo pravo na to, ali jednostavno ne mogu bez nas. Mi možemo da se ne slažemo, nismo se ni do sada slagali. Sindikat je imao legitimna svojstva i ima pravo na takav stav. Sve je to normalno, ali je tako isto normalno da i Uprava koja odgovara za ovo preduzeće ima svoj stav. Drago mi je da smo zadržali normalnu komunikaciju, iako imamo različito mišljenje. Mi treba da razgovaramo i dalje o tome jer ne postoji drugi način. Mi se moramo uklopiti u sistem. Mi smo u sistemu Elektroprivrede, u sistemu ove vlasti. Nema veze koja je vlast, da ne miješamo tu neke stvari i oko toga smo nekada polemisali. Volio bih da ne držim govor, a da se ljudski ispričamo oko svega toga. Ono što ja apelujem na nas i na vas kao legitimne predstavnike radnika da ne pravimo neke poteze koji će nas koštati. Ovo preduzeće broji 1850 radnika, ipak nas ima više nego što nas treba, ali mi to želimo da održimo i možda da se proširujemo. Znači, moramo se realno ponašati u okviru Elektroprivrede, mi tu sebe održavamo i svoje poslovanje. Ne možemo mi da ignorišemo stavove Elektroprivrede, mi smo zavisno preduzeće u okviru javnog preduzeća. Isto tako ne možemo ignorisati stavove ministarstva jer je to dio vlasti, a mi smo javno preduzeće. To je neka realnost oko koje se nismo slagali, ali ja apsolutno razumijem poziciju Sindikata koja je drugačija, koji može da iznese stav koji je različit od onoga koji mora Uprava imati i drugi organi u toj hijerarhiji. Mi ćemo postojati sutra, radnici, firma, opština i vlast. Jednostavno ne vjerujem u tu teoriju zavjere da će neko doći i ugroziti 1800 radnika, a ja ne znam kakva vlast bi to htjela da uradi. Ja želim da održavamo ovakvu komunikaciju i ne smijemo sebi dozvoliti da mi razgovaramo kao neke dvije sukobljene strane. Doći će vrijeme kada će pogledati neke moje prijedloge, pisane materijale sa kojima sam ja nastupao u ime Uprave kao direktor preduzeća na sastancima. Oni su podudarni sa vašim razmišljanjem i vašim stavovima. Na osnovu tog materijala ja sam tražio da bude koncesija za ovo preduzeće i da mi isporučujemo uglj. Napisali smo ja i moji saradnici koji koji su učestvovali u izradi tih prijedloga da je prioritarno snadbijevanje termoelektrane "Ugljevik 3", da bi investitor bio uvjeren da će biti snadbjeven ugljom. Znači išli smo i sa tim varijantama. Međutim, postavimo se u poziciju investitora koji treba da uloži milijardu maraka u termoelektranu da je napravi. Da li bi se on mogao osjećati sigurno, a da se na neki način pritom ne obezbjedi? Znači, moramo realno razmišljati o svemu tome, nije da ja tu branim sada ovu drugu poziciju, ali razmišljam njegovim rezonom, rezonom investitora. Ko bi uložio milijardu maraka da napravi objekat termoelektrane, a da se nada da ćemo mi isporučivati uglj. Ne branim ja nikoga ovdje, nego težim tome da se mi ovdje razumijemo. Nema tog sistema da nama neko osigura da ćemo mi njega sigurno snadbijevati ugljom ili kopati uglj, sad je tržišna ekonomija. Nisam ja zadovoljan kako se mi ponašamo u preduzeću. Mi moramo da se organizujemo i promjenimo svijest, svako od nas pojedinačno i napravimo da smo faktor kao preduzeće, to je naša dužnost. Ovakav način kako sada radimo je prevaziđeno stanje, negdašnje stanje javnog preduzeća sa ogromnim i neracionalnim troškovima. Malo sam odstupio od glavne teme, ali ono što želim da kažem je da se mi moramo organizovati za tržišnu utakmicu koja će doći. Dok ne promjenimo svijest i shvatimo da nam je ovo jedino što imamo i da od ovog preduzeća zavise naše porodice mi ćemo biti u problemu. Tu ima puno prostora da se kritikuje prvo Uprava preduzeća koja je najodgovornija, pa

onda po dubini od Uprave dole do krajnjih izvršilaca, ali oni su najmanje krivi. Imamo mi tu puno posla. Moram napraviti osvrt još jednom. Ja sam mišljenja da smo mi zajedno sa vama i vi zajedno sa nama postigli što je bilo moguće, na osnovu zakonskih ovlaštenja kao Uprava preduzeća i vi kao Sindikat ovog preduzeća i ovog sistema. Obezbjedili smo da imamo sigurnost, a u slučaju ako bi i nedostajalo uglja da možemo da nastavimo. Nema garanciju ni jedno javno preduzeće, ni privatno da će raditi do sutra. Mi imamo sigurnost da ćemo raditi do isteka radnog vijeka ili do 2039 godine. Takođe, ono što može dodatno da proizvodi konfuziju je to da smo mi u ranijim ugovorima imali odredbe da ćemo imati 10% prava bez obzira na veličinu uloga. To je nešto što se sada mijenja i usklađuje sa Zakonom o privrednim društvima koji je tada važio. Sada je ovo rješenje usklađeno sa Zakonom o privrednim društvima i ono odgovara u cijelosti suštini Zakona o privrednim društvima, gdje je jasne zakonske odredbe. Koliki je naš ulog, tolika su i naša prava. Direktor Aleksa Đukanović i ja smo razgovarali o tome i imali diemu kada je bilo 10%. Tvrdio je da je to nezakonito rješenje, jer samo što je uloženo i upisano predstavlja ulog. Mi imamo 10% u dobiti. To je nešto što vas interesuje, a nisam to pomenuo u ovom prvom obraćanju, što treba da se objasni zaposlenim radnicima. Što se tiče zakonskog aspekta tu nema dileme, to je sve sigurno po zakonu, ta izmjena je prošla proceduru naših organa u zavisnom preduzeću. Takođe, prošla je proceduru u matičnom preduzeću. Takav prijedlog ide Vladi Republike Srpske i resorno ministarstvo je uključeno u to. Zoran Mićanović je bio u ministarstvu, pretpostavljam da je upoznat oko čega se radi. Znači, definitivno mi nemamo novčane uloge u tom zajedničkom preduzeću. Možemo imati nenovčane uloge ukoliko bude prostora za to, kao što smo unijeli zemljište kao svoj nenovčani ulog. Pravo korištenja postojećih objekata možemo unijeti u to preduzeće kao nenovčani ulog, ali samo u slučaju gdje to moguće i da to ne ugrožava rad našeg preduzeća.

Zoran Mićanović: Za to će biti posebna odredba Ugovora?

Žiko Krunić: Tada je bila odredba 10% bez obzira na ulog. To zemljište je bilo prazno svakako i nadam se da će oni tu investiciju da naprave i razviju taj objekat termoelektrane, a mi ćemo imati koristi od toga. Dosta toga dobrog će donjeti ova investicija lokalnoj zajednici i regiji. To nije naša briga, ali jeste društvene zajednice, lokalne vlasti, Republičke vlasti itd. Ono o čemu mi treba da brinemo, to je da se ne ugrozi rad ovog preduzeća sa jedne strane i sa druge strane da imamo što više koristi od investicije. Naš bitan cilj je da možemo vršiti otkrivku za njih, da proširimo broj izvršilaca, da kupimo mehanizaciju i na taj način da se razvijamo. Ja ne znam ko ima ovakvu mehanizaciju, inženjere, rudarske tehničare itd. Već sam govorio o tome, ako oni neće kupiti svoju mehanizaciju, ja ne znam kako mogu nas zaobići. Zato moramo da budemo spremni, nema garancije. Mi moramo tržišno da se nametnemo, da radimo i zaradimo.

Zoran Mićanović: S obzirom da ne znam koliki nam je tajming direktore, ne znam...

Žiko Krunić: Koliko god vam je potrebno. Želim da napomenem da postoji mogućnost da Skupština ne bude sutra, tako da bi vrlo lako mogao da bude rezervni termin.

Zoran Mićanović: U suštini da li će biti sutra ili prekosutra, desiće se to što se mora desiti. Prvo da vas pozdravim i hvala Upravi i direktoru, rukovodiocima što su izdvojili vrijeme za ovaj naš razgovor i mislim da je ovo pravi put koji smo ustalili u našoj dosadašnjoj komunikaciji, da razgovaramo. Mislim da je ta praksa jedini pravi put za rješavanje bilo koje konfliktne situacije i izlaska iz problema. Možda se mi nećemo složiti u svemu i ne treba da se složimo, ali mislim da je ovo pravi put da nastavimo dalje sarađivati. Mislim da je u interesu i jednih i drugih jedan jedini cilj da ovo preduzeće opstane, da imamo dobre plate i dobre uslove rada. Međutim, u našim komunikacijama sa radnicima vidimo izraženu zabrinutost za sadašnje postojeće stanje više nego šta će biti 2039 godine. Htjeli mi to priznati ili ne, to je realnost. Mislim da ukazivanjem sa našim skromnim znanjima koje imamo u poređenju sa Upravom, odnosno sa rukovodiocima možemo

pomoći u rješavanju problema i da je naš zajednički cilj da radimo. Evidentno je da smo zatekli Odluku u kojoj je odnos investitora i nas 90% : 10%, zatekli smo Sporazum o poslovno tehničkoj saradnji koja je napisana u odnosu 90% : 10%, mi smo uticali na to koliko smo mogli. Takođe smo zatekli ovu studiju opravdanosti, odnosno ekološku studiju gdje predviđen kompletan Ugljevik Istok 2 za ekspanziju. Kolega Stevo Stević je to donio na prošli Sindikalni odbor. Mi i dalje imamo legitiman stav odnosno zaključak, a to je da ovo što je ovako urađeno nije dobro. Mi smo tog stava i to smo prije nekoliko dana predložili ministru. Što se tiče pripreme za Skupštinu, ovo je dobra praksa. Mi smo se dogovorili da prije svakog donošenja neke značajnije odluke budemo i mi informisani, da se sastanemo i razmijenimo mišljenja. Odnosno da bi mi kao neki pregovarački tim imali prostora da informacije koje dobijemo od Uprave mogli da plasiramo na Sindikalni odbor, a odbor to dalje plasira po dubini dalje članstvu. Jasno je da mi zahtjevamo da Ugljevik Istok u cijelosti pripadne nama i mi i dalje ostajemo pri tom stavu. Evidentno je da smo izvršili određene pritiske i da smo održavali štrajkove. Vlada nije odustala od svog cija. Mi smo se deklarirali da nismo za to. Na sastanku kod ministra kad smo bili tamo prije neki dan. Ministar je bio jasan rekavši da „Ugljevik 3“ nije upitan. Sva papirološka dokumentacija biće završena do marta mjeseca i u martu mjesecu počinje gradnja termoelektrane „Ugljevik 3“. Usaglasili smo se na tom sastanku oko jedne stvari, a to je činjenica da ovdje Elektroprivrede vrlo malo ima. Ovdje od Elektroprivrede ima Sindikat RiTE Ugljevik, Uprava RiTE Ugljevik, Ministarstvo. Moramo priznati jednu stvar voljom ili nevoljom, a to je da treći put ministar sa nama razgovara. Ministar je institucija i odali smo mu priznanje da jedini on sa nama razgovara. Pored navedenih ima još i Predsjednica Vlade i Predsjednik Republike. Ovdje fali jedna stepenica, to je stepenica Elektroprivrede Republike Srpske koja se ni jednog trenutka nije uključila ni u jednom momentu u potpisivanje sporazuma 90%:10%, na čemu smo mi insistirali. Ovo je investicija i Elektroprivrede Republike Srpske, tako da mislim da će doći do pomaka tih nekih aktivnosti da mi već polako počnemo da razgovaramo o jednom realnom stanju koje je na terenu. Mi se ne slažemo što je to tako, ali je to tako i mislim da moramo razgovarati o svemu tome. Što se tiče ova dva prijedloga što idu... Ugovor o razvoju projekta RiTE koji ide na Skupštinu, sve što je zaključkom doneseno na prvom sastanku kada su bili ministar i direktorica, impementirano je u ovaj prijedlog, s tim što se na trećoj stranici nalazi Sporazum o poslovno tehničkoj saradnji. Na ovakav način nema šanse da budemo konkurenti bilo kome na osnovu ovoga što je ovdje napisano i logično je da će svaki investitor tražiti ponude gdje će odabrati najkvalitetniju. Ne možemo biti konkurentni sa ovakvom mehanizacijom i sa radnom snagom koju imamo, na ovakav način nemamo šanse. Što se tiče člana 3. odredbe ovog Ugovora u kojem bi eventualne nedostajuće količine uglja mi iskopali iz ležišta Ugljevik istok 2... da će se nama dozvoliti u tom prostoru napredovanje. Šta je to urađeno da mi imamo tu količinu uglja u najnepovoljnijem dijelu Istoka opet je posebna rasprava, mi imamo tu primjedbu.

Žiko Krunic: To je bilo i prije nas i vas.

Zoran Mićanović: Da, to sam ja na početku rekao. Sa druge strane, mi insistiramo direktore da porazgovaramo i na tu temu vezano za prethodnu Upravu preduzeća koji su bili prije vas i nas. Moramo razgovarati i na tu temu, jer se već uveliko spremamo da pokrenemo krivične prijave protiv nekih ljudi iz preduzeća. Otvoreno sada govorimo o tome, zbog promašenih investicija. Ovo strateški što je urađeno je loše, a najveća greška je napravljena 2009. godine. Mi smo imali plan snadbijevanja RiTE Ugljevik ugljem od 2009. godine pa sve unaprijed. Usvojen plan na Nadzornom odboru preduzeća, usvojeno na Nadzornom odboru Elektroprivrede Republike Srpske, Vlada je to usvojila, navedeno je da mi idemo u otvaranje Ugljevika Istok. Mi smo išli u kotrljajući plan 2009.god.-2012.god. za koji smo nabavljali opremu za Ugljevik Istok.

Dimšo Milošević: Da do 2012. godine, ja sam to pisao.

Zoran Mićanović: Onda se dešava strateški promašaj u preduzeću, strateška odluka je promašena. Šta je razlog da mi tamo ne idemo, pokazuje vrijeme. Možda mi nismo bili u tom

momentu ni svjesni šta će se sve odigrati, možda je taj scenario neko i ranije imao. Čini mi se da je to neko sa namjerom uradio, ali to će vrijeme pokazati. Mi sada nećemo da se bavimo istraživanjem povodom toga. Činjenica je da mi nemamo prostora za maneuvre. Dovedeni smo u takvu situaciju... Činjenica je da se desio strateški promašaj preduzeća. Ja sam pokušao da stupim u kontakt sa direktoricom Milekić da mi to malo pojasni, ona mi nije dala nikakav odgovor na to pitanje. Evidentno je da smo bili u dilemi da neće u Ugljeviku biti „TE Ugljevik 3“, da neko dolazi samo da nam eksploatiše ugalj. Međutim Ministar kaže da „TE Ugljevik 3“ nije upitna i to je par puta naglasio. Evidentno je to sa druge strane, što je predsjednik države još jednom potvrdio prije par dana da nema privatizacije energetskog sektora Republike Srpske. Onda smo mi upitali ministre, kako se zove ovo kada dajemo ležišta, kada dajemo naša prirodna bogatstva nekome na korištenje? Odgovor na to pitanje je bio da mi ne dajemo ništa nikome, mi samo dajemo na korištenje investitoru, da investitor nije vlasnik, nego korisnik. Činjenica je da je tako. Vaša pozicija je značajno odgovornija, a i naša je odgovorna prema radnicima koji su nas izabrali. Vi ne možete puno da kažete nama, ali mi možemo da kažemo sve vama što mislimo, tu smo malo u prednosti. U vašim rukama su strateške odluke. Odluka je donesena drugačija od zahtjevane, to će ostati upisano u istoriji. Vrijeme će pokazati ko je bio upravu.

Aleksa Đukanović: Ja ću biti kratak, zato što je direktor u uvodnom izlaganju iznio svu hronologiju dešavanja, našu ulogu u tome, vaše mjesto, pa i mjesto drugih organa i ne možemo reći da je sve gotovo. Međutim, mnoge stvari su usmjerene i ne zaustavlja neki njihov tok događanja. Ne bih se puno sada vraćao unazad. Mi sad imamo ova tri akta koja idu na skupštinu akcionara i da je samo do nas oni ne bi takvog sadržaja. Prema tome, pregovarali smo.. htjeli smo više. Imaju iza vas i iza nas tragovi. Postoje naša pisma, odnosno dokazi, gdje smo tražili više, bolje i komotnije za ovo preduzeće i dobili smo ono što je bilo moguće. Prema tome odgovorno tvrdim da se ova Uprava trudila da dobije što je više moguće. Nismo mi vlasnici kapitala, to sam često govorio i Uprava ne može donijeti krajnju odluku o tome. Mišljenja sam, ako će se napraviti ta TE u Ugljeviku koja će doprinjeti zaposlenju, koja će doprinositi lokalnoj zajednici, sva naša zabrinutost pašće u vodu, iako smatramo da nam je na nepravedan način preusmjereno... Možemo se smatrati pobjednicima ako ta termoelektrana bude proradila. Smatram, ako se napravi objekat biće opravdano.

Tomislav Benović: Što se tiče ležišta Ugljevik Istok, naš stav povodom toga je poznat. Većina radnika je zabrinuta. Pričalo se da će u maju ove godine stići oprema, pa se sada priča da će stići sledeće godine u maju. Običan čovjek ovdje vidi šta se dešava, ne treba tu ni puno struke i nauke, niti pameti. Pitam se, zašto je preskočio ona nalazišta i došao na Istok da uzme polovinu, pa se vraća nazad? Ovo što se nama dešava vezano za ležište Ugljevik Istok je propast za Ugljevik, za regiju i za Republiku Srpsku. Istorija će pisati šta se ovdje dogodilo i ne može me niko ubjediti da je ovo dobro. Imali smo mi kompromis, nismo mi bili tako čvrsti, možda smo bili malo i popustljivi. Možda smo i došli do ovoga što smo bili popustljivi. Imali smo mi kompromis, da mi dobijemo koncesiju na ležište i da mi damo garanciju investitoru. Kako je moguće da nam neko ne vjeruje, a mi treba da vjerujemo nekome ko nam kaže da će namiriti. Ko će dati ugalj ako dobije pravo na eksploataciju? Nema tog koji dobije pravo da eksploatiše, da će dati ugalj. Ja to tako gledam, ja nisam pravnik. Ja to gledam na osnovu životnog iskustva. Druga stvar, kako ćemo mi konkurisati? Ko će to nama dati da mi konkurišemo? Mi možemo konkurisati, ali ćemo biti odbijeni. Ne možemo mi parirati nekome ko radi dvobrigadni sistem, a mi radimo četvorobrigadni sistem. Da li je taj dvobrigadni sistem u skladu sa zakonom, e to se država treba pitati, a ne samo mi. Da li je moguće u rudarstvu raditi 12 sati neprekidno? Imamo kadrove, opremu, stručnjake, radnu snagu i primićemo još. Šta je tu bilo sporno da mi tu vadimo ugalj? O ležištu Ugljevik Istoku neću više govoriti, to je poznata priča, sa tim se neću nikada pomiriti. Mi imamo gore i neka goruća pitanja. Prvi problem na Rudniku je radna snaga. Ovo je tačno što imamo u našim knjigama i evidencijama. Mi imamo po spisku 135 damperista, na bolovanju imamo 10, trenutno raspoložemo

sa nekih 37 kamiona. Što dalje implicira da će uvijek stojati dva kamiona... Drugo pitanje koje treba riješiti je vezano za pomoćnu radnu snagu. Mi na proizvodnji uglja i otkrivci imamo 20 pomoćnih radnika. Mi imamo 11 bagera, u prosjeku radi 8 bagera, s tim na jednom bageru ne treba pomoćnik. Nama u smjeni u nedostaje bar po 3 pomoćnika, to su tačni podaci, to se može provjeriti. Uzimali smo nove radnike i obučavali ih na kamionima i opet problem nije riješen. Moramo naći neki modalitet da postavimo uslove da npr. radnik nekoliko godina bude pomoćnik pa da mu se pruži prilika da napreduje, da bi riješili pitanje pomoćne radne snage. Neophodno je da se primi radne snage iz razloga što je nemamo dovoljno na Rudniku. Moramo da se potrudimo i da nađemo rješenje da ovaj problem riješimo. Primanje preko trećih lica je propast za ovu firmu. Zar je za firmu ekonomičnije da primi nekoga preko trećeg lica? Sada u ovom momentu nama treba minimum 30 radnika, pomoćnika i damperista. Zašto mi ne primimo ljude da rade ili da reorganizujemo radnu snagu koju imamo i pronađemo rješenje? Moramo da prihvatimo činjenicu da primanjem radnika putem trećih lica ne rješavamo postojeće, nego stvaramo dodatne probleme. Ja govorim da treba primiti ljude, da ne bi ubuduće pravili istu grešku. Ovo su sve tačni podaci koje sam rekao, provjerljivi su.

Sledeći problem su plate. Radnici su razočarani iz razloga što mnogo rade, a plate su male. Osjećaju da neko zarađuje lakše, neko teže. Oni zaista težak teret nose, ako ćemo realno da govorimo, tako da su već uzdrmani. Ja sam pokušao da objasnim da ćemo imati sastanak i da ćemo pokušati da uradimo nešto po tom pitanju to bude moguće. Moramo se potruditi da nađemo modalitet i da pomognemo ljudima koji se nalaze u proizvodnji. Ti ljudi ne žele da se nekome smanji plata, nego žele da se njihova malo poveća. Ja imam neke prijedloge, da li su oni dobri ili nisu, vi ćete to razmotriti. Imam predlog da to bude neki fiksni dodatak ili da to vežemo za moto sat, sa nekom cijenom jednu marku, dvije... Dodatak bi mogao biti fiksno 200 KM. Ja sam razgovarao oko tog prijedloga sa radnicima, oni su se oko toga složili, sada je na vama odluka.

Žiko Krunić: Koliko ima takvih ljudi?

Tomislav Benović: Tu analizu moramo da napravimo, ne znamo tačno koliko ljudi.

Žiko Krunić: Pitam za brojku otprilike, to će se detaljno analizirati rukovodnom linijom.

Tomislav Benović: Bio bih sebičan kada bih govorio samo o otkrivci uglja, imamo mi vjerovatno ljudi i na termoelektrani.

Zoran Mićanović: Da, ali imamo i održavanje itd.

Tomislav Benović: Da, ali samo rukovaoci.

Žiko Krunić: Dobro, tu nema kraja. Treba se zadržati na rukovaocima, ako to budemo radili.

Tomislav Benović: Osnovna plata rukovaoca je 940 KM. Ja smatram, kao čovjek koji je proveo godine sa njima da je njihova plata mala. Ja ne kažem da je nečija plata mnogo veća, potrošačka korpa je 1800 KM. Ja se samo borim kao legitimni predstavnik svih njih gore, da nađemo sredstva da pomognemo tim ljudima koji najviše rade. Ja predlažem da idemo na moto sat. Dalje, želim da porazgovaramo oko fonda soliradnosti. Interesuje me, hoće li se uložena sredstva nama vratiti? Ljudi se interesuju da li firma planira stipendirati?

Žiko Krunić: Planiramo stipendirati, ova firma to može.

Tomislav Benović: Dalje, imam još jedno pitanje, vezano je za dividendu. Ljudi pitaju koji imaju akcije u ovoj firmi, hoće li biti isplate dividende?

Žiko Krunić: Biće isplata dividende.

Tomislav Benović: Znači, biće dividenda...

Žiko Krunić: Osamnaestog novembra će biti ta operativna sredstva.

Dragan Babić: Želim dopuniti par stvari što predsjednik i potpredsjednik nisu rekli. Ja se slažem sa direktorom u jednom dijelu kada kaže da je dobro izvršiti pritisak, pritisak je dobra stvar, ali se ne slažem sa direktorom Acom Đukanovićem i sa njegovim poređenjem. Svi normalni ljudi, lokalna zajednica i radnici RiTE-a, kada osjete nešto dobro, onda to dobro i dočekaju. Ovdje je krucijalni problem radnika i sindikata koji vode tu borbu, nagli zaokret Delići, Peljave, Tobut. Kada je bilo priče o koncesiji niko od nas nije komentarisao, čak niko nije ulazio ni u taj odnos 90%:10% koliko je to u stvari dobro. Ja sam često govorio ako bude jedan blok, možda i produžimo radni vijek, ali ako budu dva bloka, mi nemamo perspektivu. Ovdje su gospodin Dimšo Milošević, Stevo Stević, Zoran Mićanović, Relja Dragić koji mnogo više znaju o rudarstvu od mene, ali kad budu tri bloka u pogonu, ja ne vidim tu za nas ništa dobro. Neću da vam držim predavanje, ali smatram da je prethodni sastav Uprave, njen izmjenjeni dio, uradilo nešto što nije dobro za ovu firmu. Hajde da ne napravimo u narednom periodu neke katastrofalne greške koje će odvesti ovo preduzeće u propast. Nije slučajno izabrano ležište Ugljevik Istok 2 da se dodjeli investitoru. Ne mogu da prihvatim da strani investitor dobija koncesiju. Dozvoljava mu se da radi dva bloka po 300 MW. Firma Comsar Energy Republika Srpska faktički će uzeti svu dobit, a mi ćemo imati tu samo par zaposlenih. Sledeća stvar je vezana za Parnabi. Parnabi ponovo ne radi, pa molim Upravu da se ne ponavljaju ovakve katastrofalne stvari, da se rasipaju milioni maraka. Što je najgore mi nismo tim ulaganjem postigli ni onaj stari nivo proizvodnje, a kamoli povećali. Strašna je činjenica da pet dampera stoji. Molim Upravu da napravi plan i prioritet zapošljavanja i da malo više posveti pažnje o ovim navedenim problemima.

Relja Dragić: Ja ću početi sa najsvježijom temom, a ona je vezana za radnu snagu. Mi redovno u izvještavanju mjesečnom, tromjesečnom, godišnjem, obavještavamo Upravu preduzeća sa aktivnostima na Rudniku i broju mehanizacije. Takođe, obavještavamo o nedostanku radne snage po strukturi. Prema tome činimo sve da planske zadatke izvršavamo kako je zapovijeđeno i planom predviđeno. Činjenica je da nedostaje radne snage, o tome govorimo već 3-4 godine da je popunjenost sistematizacije na Rudniku 80%-90%, da imamo 150 invalida, od toga cirka 100 invalida je raspoređeno valjano, ostali su ako tako moram da kažem, višak. Činim sve što mogu, preraspoređujem ljude i imam poteškoća u tome. Međutim, problem radne snage je evidentan. Što se tiče stimulacija i plata. Tu moramo biti vrlo oprezni, ja moram da vas upozoravam, to je moja obaveza i dužnost. Kolektivni ugovor ne tumačimo svi na isti način. Ja sam u Gackom razgovarao sa pravicima, oni smatraju takođe isto tako da je 95% ispunjenje...da u tom dijelu pokušamo napraviti prvi korak. Mislim da je najbezbolniji način da sada rastumačimo Kolektivni ugovor. Da utvrdimo da li je 95% ili 100% ispunjenje da bi dobio stimulaciju ili ta stimulacija da bude na jedan drugačiji način...jer čim je stimulacija, to znači stimulišem nečiju volju i rad. Znači da ne može biti kolektivna. Nemamo svi pravo, to je moj stav. Ja bih se vratio na ovo što je gospodin predsjednik govorio. Meni je drago da smo stavili tačku na neke probleme vezano za treću fazu. Želio bih da prokomentarišem probleme vezane za pogrešne investicije. Ja naravno, ni jednog trenutka neću nikoga da branim, niti da stanem iza bilo koga. Dostupno je to svim organima i svako neka se bavi svojim poslom. Ja bih se dotakao jedne teme koja se tiče mene kao rukovodioca Rudnika i ovdje tehničkog direktora. Pomisao da je neko svjesno te neke 2009. godine napravio zaokret i nije otvarao Ugljevik Istok, mislim da je sa aspekta mene kao rukovodioca Rudnika to pomalo paranoično. Ja nisam mogao da predvidim te 2007-08 godine da će doći investicija, pa da sam nešto pokušao da bi omogućio nekome, a ja odgovorno tvrdim da na mene nije niko pritisak nikakav vršio. Ja sam rukovodilac Rudnika i mislim da sam radio najbolje kako se moglo sa svojim saradnicima, prije svega sa tehničkim direktorom... a odnosi se na izradu projektne dokumentacije za zatvaranje PK Bogutovog sela, gdje smo ukonturili sve što smo mogli. Druga stvar da budemo razumni i svjesni da smo mi ušli u probleme sa starim Ugljevikom, sa onim dijelom Stevanovića sve do crkve. To najbolje znaju Zoran Mićanović i Stevo Stević. Mi ne možemo biti spremni za godinu dana da pređemo u stari Ugljevik iz nekoliko razloga. Jedan od osnovnih razloga je putna komunikacija prema Jablanima, Sarijama itd. Moramo riješiti svu eksproprijaciju i to sa punom

dinamikom. Imamo problema sa trasom koji kasni. Prije dvije godine smo napisali dopis lokalnoj zajednici da se sastanemo i usalgasimo sa trasom puta, evo sad smo konačno to uradili. Hoću da naglasim da to sve ide isuviše sporo. Prema tome, nemoj da budemo u zabludi. Logično je i normalno da smo sve ovo što smo imali na PK Bogutovom selu okonturili sa projektom. Što se tiče Parnabija, to je tako kako jeste ima ko će to analizirati. Rekonstrukcija Parnabija je ekološki problem. Mi smo njega zatvorili. Vi znate da je po Power-u 4 i Power-u 5 za tretman otpadnih voda potrošeno je nekoliko miliona maraka, svi ćutimo. Sve vezano za Parnabi otkrićemo, sve će se istražiti. Slažem se sa određenim problemima, o tome ćemo govoriti.

Žiko Krunic: Zašto vežeš Parnabi i tretman otpadnih voda? Da li je to povezano?

Relja Dragić: Nije povezano. Morali smo riješiti problem otpadnih voda na Parnabiju, jer je to osnova rekonstrukcije postrojenja. U obrazloženju to je bio osnovni razlog, da se riješi tretman otpadnih voda.

Zoran Mićanović: To su različite su dvije investicije. Relja Dragić se pita zašto se diskutuje samo o Parnabiju, ima i tretman otpadnih voda. Parnabi i tretman otpadnih voda su odvojeni.

Relja Dragić: Dozvolite mi da zaključim. Molim vas da u jednoj kolegijalnoj, inženjerskoj raspravi pričamo na temu. Ja nisam imao nikakve informacije, na mene niko nije vršio pritisak to odgovorno tvrdim. Hvala!

Dragan Babić: Moram napomenuti da je kupljen bager za proizvodnju uglja kod koga postoji problem da pri utovaru rukovaoc nema pregled šta tovari. Znači, nabavljen je bager sa čeonom kašikom. Promašaj je napravljen i što se tiče droblane. Proizvodnja uglja stoji radi pomoćnog radnika. Ako proces proizvodnje stoji zbog jednog pomoćnog radnika, ja ne znam kakve druge probleme mi možemo druge da rješavamo. Takođe imamo problem sa benzinskom pumpom. Želim da se razumjemo bar što se tiče nekih stvari kao što je to rekao direktor. Što se tiče ležišta Ugljevik Istok rekao sam svoje mišljenje i neću ga nikad promijeniti. Šta mi imamo od toga ako direktor stalno obećava, a stanje se ne poboljšava. Molio bih da se dostavi zapisnik sa ovog sastanka članovima Sindikalnog odbora.

Žiko Krunic: Nema problema, biće dostavljen zapisnik.

Zoran Mićanović: Ja sada pričam kao rudarski inženjer, a ne kao predsjednik Sindikata RiTE-a. Ne može svako strateški razmišljati jer ima paušalne informacije. Ne znam da li se sjećaju kolege iz Sindikalnog odbora, mi smo tražili od vas direktore da se sazove rudarska struka i da utvrdimo koliko uglja imamo, u jednoj tolerantnoj raspravi. Nikako ne mogu da prihvatim jednu činjenicu, a to je da smo imali dokument na osnovu kog smo ušli u kotrljajući plan nabavke opreme za Ugljevik Istok i da smo stali. Zašto smo stali? Kolega Relja Dragić je fantastično rekao. Nezgodno je to kod nas rudara to što smo mi iskreni po ovoj priči i hoćemo najmanji propust da dovedemo do savršentsva. Kažu da nam ne fali radne snage na termoelektrani, a mi imamo treća lica na termoelektrani, otvorićemo i taj problem. Koliko to nas košta? Sa druge strane, apsurdno je da nam stoji damper od milion i po maraka. Nema niko na to pravo. Nažalost, ukazivalo se ranije Upravi na taj problem. Išlo se u investiranje bez praćenja logistike. Ovdje nema nikakvih osuda, nego pričamo kao prijatelji. Pisani su dokumenti što se tiče radne snage. Neko se oglašava na tu priču. Nažalost to moramo da konstatujemo. Postoje podobni i nepodnobi. Podobni dobijaju vrlo brzo rješenja za pomoćnika bagera, pa na neku drugu instancu i tako dalje. Zato nemamo pomoćnika. Rukovaoc nam dođe sa neprovjerenim dokumentom na osnovu toga učestvuje služba zaštite na radu u određivanju da li je sposoban taj rukovaoc. Mi ćemo u skorije vrijeme dostaviti i Upravi jednu našu Sindikalnu platformu. Tu ćemo da razradimo sva ova pitanja o kojima smo govorili, a to su pitanja vezana za radnu snagu, ove odrebe kolektivnog ugovora, gdje mi smatramo da možemo da unapredimo našu saradnju. Apsurdno je da nije rađeno onako kako je kolega Relja Dragić rekao tj. da nabavljamo mehanizaciju, a ne pratimo to logistički. Čini mi se da je bitna stvar bila investiranje, što je vrlo bitno, mi bolje mehanizacije nikada nismo imali i to je strateški odlično, ali šta će nama mehanizacija. Šta će nama damper od milion i ostamstohiljada maraka, ako će on da stoji 120 damper smjena ili 70 damper smjena. To su apsurdne stvari. Još jednu činjenicu ne

mogu da prihvatim, a to je da u 21 vijeku ne možemo da obezbjedimo ljudima topli napitak. Mi strateški hoćemo da budemo konkurentni investitoru, a mi čaj ne možemo da obezbjedimo radniku. Ne mogu da shvatim da takvo banalnu stvar ne možemo da obezbjedimo. To je psihološki momenat da i ti ljudi osjećaju pripadnost ovome preduzeću. Kada već govorimo ovom stimulativnom dijelu, to smo se već dogovorili da oformimo tim koji će da napravi Pravilnik o stimulativnom nagrađivanju. To je jedini način da malo poboljšamo i odmorimo proizvodne radnike. Mislim da imamo tu fantastičnog prostora da stimulišemo. Da dozvolimo rukovodiocima radnih jedinica, rukovodnim strukturama u smjeni, odnosno u kompletnim radnim cjelinama da oni imaju tog prostora da nagrađuju. Vezano za ovaj Odbor za zaštitu zdravlja. Molim vas direktore da sazovete što prije sastanak vezano za ove ljekarske preglede, da završavamo i to pitanje konačno. Što se tiče fonda solidarnosti, mi smo već oformili jednu komisiju koja će da napravi jedan Pravilnik koji će biti svrsishodan i operativan na terenu. Poslodavac i Sindikat se ovdje udružuju dobrovoljno. Uprava dužna osnovati fond solidarnosti i izdvajati 1%, to je dobra volja. Naš je zajednički interes je da zaštitimo radnike. Želim govoriti na temu vezanu za umanjeње plate u iznosu od 10%. To umanjeње važi samo za direktore i izvršne direktore, ovo dalje što je išlo po dubini dole nije bila takva odluka. To je odluka koju su donijeli na nivou kolegija sa direktricom. Još vas želim zamoliti direktore da nađemo vremena i porazgovaramo oko ovog sektora, zajedno sa Upravom, da vidimo koncepciju, i šta dalje činiti? Mislim da mi tu imamo prostora koncepcijski, pa bih volio u narednom periodu da porazgovaramo o tome. Mislim da ima jedan fantastičan prostor za aktivnosti, da ne bi pravili opet neke izlete. Mislim da tu treba iskoristiti neke ljude koji bi mogli da daju neki svoj doprinos, malo više nego što sada to doprinose u tim strateškim razmišljanjima u nekom narednom periodu. Što se tiče ove mobilne telefonije, vi ste me usmjerili na direktora za tehnička pitanja pa smo ja i direktor Dragan Miljanović pričali na ovu temu. Veliko je interesovanje direktore, ljudima je stalo da imaju te kratke telefone. Mislim da je to sitnica za nas, a efekat će biti fantastičan. Sa druge strane, ja želim da se zahvalim Upravi i direktoru oko ovih naših organizacija, u svemu tome imamo nesebičnu pomoć. Pozivam vas u petak u osam sati... Evo sad pozivamo zvanično da se svi družimo i pokažemo malo pažnje. Hvala vam i za ovaj dvodnevni izlazak, da izađu radnici da se malo rasterete. Hvala u dosadašnjoj saradnji, nismo imali nikakvih problema. Hvala na ovoj pomoći oko dočeka gostiju, oko sportske opreme itd. Mislim da možemo puno toga zajedno uraditi. To ne košta nikoga puno, a efekati su fantastični. Hvala!

Stjepan Mitrović: Što se tiče Pravilnika o toplom napitku. Mi smo napravili Pravilnik, nažalost još ga nismo do kraja uskladili. Nismo ga uskladili iz prostog razloga što ne mogu da objasnim razliku između nekih radnih mjesta na Rudniku koja se tiču otkrivke i koja se tiču rada na uglju. Sa te strane mislim da ćemo Bojan i ja u toku dana usaglasiti ovaj pravilnik pa će on biti spreman za Upravu da ide na usvajanje.

Dragan Miljanović: Oprosti, moram da te prekinem, na termolektrani nije usaglašen. Molim te da se uključi Bojan Tešić sa Milanom da to usaglasite, na termoelektrani nije dobro usaglašeno.

Stjepan Mitrović: Rećiću zašto je to tako. Imamo pravilnik koji nije parafirao ni jedan rukovodilac. Mi smo radili pravilnik, ovo što je Bojan pisao, taj dio je neupitan. Upitan je dio što se tiče Rudnika. Odnosno, nismo napravili jasnu granicu između radnih mjesta koja rade na proizvodnji uglja i na otkrivci. Ja sam, posle sastanka sa Sindikatom napravio prijedlog pravilnika. Ja znam da on nije idealan i da treba da ide na razne konsultacije. Ja sam to poslao na termoelektranu da se to potpiše. Mjesec dana je to negdje stajalo. Mene je direktor nazvao i pitao za taj pravilnik. Ja sam se našao u čudu jer sam taj pravilnik uradio prije mjesec dana. Dajte da budemo otvoreni i iskreni. U čemu je problem da ja znam zašto to nije usaglašeno? Zašto nije parafirano od strane rukovodioca? Drugo, vezano za ljekarske preglede. Mi smo znači uradili neki dokument tu je bilo prigovora...i mislim da treba da uđemo u proceduru izbora. Ja sam poslao rukovodiocu radne jedinice jedan dopis... Mi imamo 1850 zaposlenih radnika. Imamo veliki broj radnih mjesta sa povećanim rizikom. Nedopustivo je da jedna mala ordinacija sa jednim ili dva zaposlena vodi kompletnu brigu o zdravstvenom stanju tih radnika. Mi ovdje kao ljudi koji se bave zaštitom na radu i Sindikat moramo pozabaviti o kontinuiranom praćenju zdravstvenog stanja radnika. Mislim da ovakva praksa košta Rudnik mnogo više nego da mi napravimo stalni ljekarski nadzor sa stručnim ekipama koji će kontinuirano pratiti zdravstveno stanje radnika. Želim nešto reći vezano za benzinsku stanicu. Naša služba je napravila jedan dio pregleda. Mi ćemo dostaviti Sindikatu i

rukovodiocima zapisnik o stanju te benzinske stanice gdje očito ima problema. Mi smo takođe napravili zapisnik u redovnom pregledu Rudnika i konstatovali smo pod tačkom 4. zapisnika od 14.10.2013.godine da je hrničan nedostatak radne snage na damperima, bagerima i tako dalje, toliko.

Tomislav Benović: Ja nisam mislio otvoriti temu stimulacije, ali kada je već otvorena, da porazgovaramo kratko. Mi moramo da razgraničimo šta je kolektivna stimulacija 5-10% za svakog zaposlenog. Mi imamo u kolektivnom ugovoru i pojedinačnu stimulaciju...

Aleksa Đukanović: 30%....

Tomislav Benović: Tako je...

Aleksa Đukanović: Znači svima pripada 10% ako se ostvari...

Tomislav Benović: Moramo razgraničiti šta je kolektivna stimulacija? Ako je vezana za rad termoelektrane, kako se gleda na to kada je iskočila termoelektrana, da li je to 90% ili 100%? Ja bih se vratio na moto sate. Smatram da bi ljudi bili više motivisani, manje bi imali ljudi na bolovanjima, a samim tim i manje promjena. U prvom mahu godinu, dvije..možda bi nas koštalo više, ali gledajući u narednih pet godina i više smatram da bi dobili bi mnogo. Mislim da su moto sati najrealnija priča. Nama su otišli radnici koji imaju 2-3 godine iskustva na damperu. Moramo postaviti pitanje šta ćemo mi sa tih ljudi koji rade na mašinama 30 godina, koji imaju 53-54 godine starosti... Hoću da kažem, na mašinama su potrebni mladi radnici. Ovo stanje sada ovako može biti prelazno rješenje. Moj prijedlog je da motivišemo ljude na taj način, možda nas bude koštalo prvih par godina, ponavljam to, ali na dugoročnijem planu isplatiće se.

Stevo Stvević: Ja ću samo kratko, uglavnom je sve rečeno što sam ja htio reći. Ja bih htio da pitam zašto je raspisan tender za tehničku dokumentaciju Ugljevik Istok i to na cijelo ležište kao da je cijelo, a nije? Raspisan je tender na osnovu odluka iz 2012 godine, jel tako? To je 26.03.2012. godine. Zanima me zašto se raspisuje za kompletan Ugljevik Istok? Zašto da mi to radimo ako je to podjeljeno? Mi treba da radimo Ugljevik Istok 1, a ne cijelo ležište.

Dimšo Milošević: Evo ja ću da pojasnim. Pošto je stara dokumentacija koju ne bi trebalo da obnavljamo već bila na kompletno ležište...znači mi idemo kompletno. Uzmite i pogledajte rješenje od 16.08.**** pogledajte da piše Ugljevik Istok, njihova greška ili nije, ja to ne znam. Treći dokument koji treba dođe i kada dođe...mi ćemo uraditi taj projekat, taman će se to uklopiti dok mi potpišemo Ugovor. Mi ne možemo ovjeriti projekat bez Ugovora o koncesiji. Rješenje o dodijeli koncesije nije i Ugovor o koncesiji. Prema tome mi ćemo raditi na ležište, na ograničenje na osnovu kojeg ćemo dobiti Ugovor o koncesiji. Raspisivanje na kompletan je samo u dokumentaciji koja se odnosi na kompletno ležište Ugljevik Istok, a mi ćemo raditi onako kako bude ograničen.

Žiko Krunić: Ovo kako smo mi krenuli je dobar put, s tim što ne mislim da Sindikat treba diktirati rješenja poslovdstvu, ali ćemo biti saradnici i svaki vaš prijedlog treba razmotriti ozbiljno. Međutim nešto drugo hoću da kažem, umjesto što se Sindikat bavi nekom problematikom kojom se ne bi trebao baviti, bolje da se bavi društvenim standardom, da radnicima bude bolje, zdravstvenom zaštitom itd. Ja nisam zadovoljan radom rukovodnog kadra u ovom preduzeću. Ja sam zatečen ovom pozicijom i problemima koji su nas dočekali, ali da se ne vraćam na tu priču. Nisam zadovoljan ja ni sa svim saradnicima, ne funkcionise to dobro. Ne možemo mi gubiti vrijeme zbog Pravilnika o toplom napitku tri mjeseca. Nedopustivo je da ne možemo rješiti banalnu stvar u kratkom roku. Zato mi nismo konkurentni, privatnik će u kratkom roku rješiti posao, a nama treba tri mjeseca. Neću da ulazim u analizu gdje stajao pravilnik. Nije rješeno, neko mora biti odgovoran za to. Neoperativni smo i tu sam totalno nezadovoljan. Ne mogu ja biti referent, ja sam direktor preduzeća, pored mene imaju članovi Uprave i to je njihova funkcija. Direktor preduzeća i referent saraduju najviše, a u rukovodećoj strukturi ima još petnaest ljudi. Mjesecima slušam o tom Parnabiju. Jedni kažu da radi dobro, a drugi da ne radi. Ne mogu ja kao pravnik ući u sve. Formiramo komisiju na komisiju, istražujemo. Očigledno nešto ne valja, ne radi kapacitetom kojim je trebalo da radi ili ne postiže cilj koji je trebalo da postigne taj projekat.

Upoznat sam o katastrofalnom stanju na otpadnim vodama. Slušao sam katastrofalne stvari o tome. Znači neko treba da odgovara zbog toga. Rađeno je nešto na otpadnim vodama na Rudniku, a Relja Dragić rukovodilac Rudnika ne zna ništa o tome. Ne mogu da shvatim da najodgovorniji čovjek na Rudniku ne zna šta se radi u krugu. To nema nigdje. Mene ne interesuje zbog čega je to tako. Vi trebate da sa gotovim rješenjem da izađete pred Upravu, da isfiltrirate ono što je najbolje za ovu firmu. Uprava će vas podrži kada vidimo da to ide u željenom smjeru i u korist ove firme za njen dalji razvoj i napredak. Smatram da je nedopustivo da sada mi na ovom forumu raspravljamo o tome da li ima ili nema dovoljno pomoćnih radnika. Ja se zgražavam zbog te činjenice da još benzinska pumpa ne radi i da ne mjeri automatikom. To je moja odgovornost, ja sam odgovoran po zakonu za svu imovinu ovog preduzeća. Znači ako neko treba da odgovara zbog toga, ja ću prvi, a to ne funkcioniše i dalje. Ja sam se raspitavo o tome da li je pumpa u funkciji, dobio sam negativan odgovor. Nije napravljen ni zaštitni zid na benzinskoj pumpi, ljudi to je nedopustivo. Niko od nas ne bi trebao sjediti na ovim mjestima kada tako radimo, to je naš odnos prema preduzeću. Više puta raspisujemo tender da bi obezbjedili da se ljudi pregledaju, sa puno poteškoća. Zar treba nas Sindikat da nas opominje za benzinsku pumpu, za Parnabi? To je naš posao mi primamo platu za to. Zato postoji rukovodstvo, bez obzira bilo ono na nivou Uprave ili na novou rukovodioca radnih jedinica. Vi ste upravu, ali ja to ne želim tako da slušam. Mi to trebamo da rješavamo, to je naš posao. Ne smije biti takvih problema, da nam stoji pet kamiona. Onda mi ne treba tu da budemo. Toliike pare stoje zarobljene. Sramota je da ne možemo mjesecima da riješimo tu benzinsku pumpu. Parnabi, ne valja. Ima još nekih projekata koje mi apsolviramo sad, počev od informacione tehnologije itd. Ulazimo svjesno u postojeće probleme, ne da bih optuživao prethodnike, nego da riješimo problem, da ne kasnimo sa SAP-om. Ulazimo u sve što nije dobro urađeno i dosta toga ima što nije dobro urađeno. Ne mislim da sam ja tu jedini koji vodi računa, ali sam najodgovorniji. Običiću ja na rudniku svako postrojenje. Žao mi je i do sada što nisam stigao da obiđem.

Tomislav Benović: Mogu li ja samo dobiti minut vremena. Nemojte da bude teret na ova naša dva rukovodioca, molim vas. Ja sam sve ovo sve pričao kao sindikalac.

Žiko Krunić: Benoviću mala korekcija, nepotrebno je to. Relja se bori koliko može, izvadio je ljude iz nekih drugih službi i trudi se da popuni ona mjesta gdje to neophodno. Ne smije se dešavati to da stoji mašina zbog pomoćnih radnika ili rukovaoca.

Tomislav Benović: Mislim da je ovo forum da na koji Sindikat treba da iznese svoje probleme.

Žiko Krunić: Nisu to problemi Sindikata, to su problemi rukovođenja ove firme. Mi smo dužni da to ne bude tako, o tome se radi. Predlažem da završimo ovaj sastanak, zahvaljujem vam se.

Sastanak je završen u 11,00 časova.

ZAPISNIČAR

Dalibor Zarić, dipl. pravnik

PREDSJEDNIK SINDIKATA

Zoran Mićanović, dipl.ing.rud.

D I R E K T O R

Žiko Krunić, dipl. pravnik